

Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45

Fővárosi Törvényszék 1055 Budapest, Markó u.27 útján
a Pp.359/B §(1) bekezdésére hivatkozással.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

, meghatalmazással
jogi képviselő útján

Indítványozzuk

a Tisztelt Alkotmánybíróságnál,
hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg, az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI törvény (a továbbiakban:Abtv.) 27.§- az alapján a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.547/2014/3 számú Ítéletét, az Abtv.43.§.foglalt hatáskörében állapítsa meg az Ítélet alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, mert a támadott határozat figyelmen kívül hagyja az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket. Az Ítélet megsértette az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2- ben foglaltakat. Sérültek továbbá az Alaptörvény XXIV cikk (1),(2) továbbá XXVIII cikk (1) foglaltak. Sérült az Alaptörvény Bíróság fejezetében 28 cikkében foglaltak is.

Mivel az ügyünkben hozott döntés illetve a bírósági eljárást befejező döntés a fentiekben hivatkozott Alaptörvényben biztosított jogainkat sérti - ezt alábbiakban részletezzük- és a jogorvoslati lehetőségeinket már kimerítettem, fordultunk a T Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panasz indítvánnyal.

Az Abtv.52.§(1) alapján a panasz megalapozása körében - határozott kérelemként- itt összefoglalóan, a továbbiakban pedig részletesen indokolva, kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság panaszunknak szíveskedjen helyt adni-, érdemben a kérelmet elbírálni-, és az alábbiakban részletezett bírói döntést és a kapcsolódó bírósági határozatokat pedig az Abtv.43.§(1) és (4) bekezdése szerint megsemmisíteni szíveskedjék.

Kapcsolódó bírósági ítéletként jelölöm meg:

0. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.547/2014/3 számú Ítélete
1. Fővárosi Ítéletábra 9. Pf.21.020/2013/4 sz. Ítélete.
2. Fővárosi Törvényszék 4. P.20.778/2012/15 sz. Ítélete- 2013.04.25.
- 3.A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. V.20.118/2008/4 sz. Végzése -2008.02.21.
4. Fővárosi Ítéletábra 9. Pf.20.684/2007/6 sz. Részitélete- 2007.09.06.
5. Fővárosi Bíróság 4. P.26.610/2001/24 sz. Részitélete- 2003.11.27.
- 6.A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság Pf.V.24.684/2000/4 sz. Végzése- 2001.07.07.
7. Fővárosi Bíróság 4. P.23.867/1998/14 sz. Ítélete.

FOVAROSI TÖRVÉNYSZÉK 16.	
FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 JÚL 29.
PÉLDÁNY:	1 IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FÓLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	h.P.20.778/12

29.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11/2868-P/2015
Érkezett:	2015 SZEPT 10.
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	H

(Indítványozó beruházásával kapcsolatos iratok: -4 sz. melléklet, 5 sz. melléklet: fénykép útról, 6. sz. melléklet: ██████████ szakértői véleménye Budapest XXII. ker. Ipartelep utca közművek építési árai 1995-ös árszinten).

Tény, hogy az indítványozók számára megterhelő volt a közművek megépítésével kapcsolatos költségek megelőlegezése, de a Budapest XXII. ker. Önkormányzat megkeresésére, jogkövető módon az indítványozók megelőlegezték a közmű és útépités beruházás költségeit Budapest XXII. ker. számára. Az Indítványozók nem számoltak viszont azzal, hogy 20 év után sem történik meg a **kisajátítással szoros összefüggésben levő költségek megfizetése a kisajátítást elrendelő részéről**, - eme közérdekű célokkal összefüggésben: közlekedés, infrastruktúra fejlesztése, vízi-közmű és csatorna szolgáltatás, véderdő létrehozása, továbbá építésügyi korlátozások felszámolása, a terület fejlődésére gyakorolt hatás, amely feladatokat a Budapest XXII. ker. önkormányzat indítványozók tulajdonában levő ingatlan kapcsán elvárta végrehajtani.

Tény, hogy ezek a költségek a kisajátítás közvetlen következményeként merültek fel.

Az indítványozót által évek múltán véletlenül 2006-ban beszerzett RRT előlap –irat is arról tanúskodik, hogy mi volt a Budapest XXII. ker. Önkormányzat „szándéka, és célja” a 6/1993 (V.25.) számú rendezési tervvel kapcsolatosan. Az indítványozók szembesültek azzal a ténnyel, hogy kívánta az önkormányzat „megvalósítani” az RRT-vel kapcsolatos feladatait, nevezetesen: „A terület adottságai, valamint az ipartelepítési koncepció miatt elkerülhetetlen a Bányalég utcából feltárási utak megvalósítása, ez az Önkormányzat részére jelentős kártalanítási költséget jelenthet. Tekintettel arra, hogy az utak megvalósítása az ingatlantulajdonosok érdeke is, hiszen e nélkül a közművek, illetve a közúti megközelítés nem megvalósítható (ezt követően), célszerű lenne velük az utak céljára szolgáló területek alacsony áron történő átadására –megállapodást kötni az ingatlanfelértékelődés fejében.”

(7 sz. melléklet R35498 és 6/1993.(V.25.) Önk. rendelet)

A cél támogatható és elérhető, ha kölcsönösségen alapszik. Azonban esetünkben sem a terület közepén felnyitott út, - ami az RRT szerint az Érd városa és lakóterülete előtti utolsó iparterületi fordító út lett volna-, de különösen a terület bejáratával átellenben, a vasút menti területen megnyitandó új útra leszabályozni kívánt 40 m széles, 120 m hosszú terület, nem szolgálta indítványozók érdekeit, sőt a kialakított formában az kizárólag az ipari park érdekeit szolgálta.

Tény, hogy a fentiekben hivatkozott R35498-t sem a 6/1993.(V.25.) Ör. rendelet megalkotásában az indítványozók nem vettek részt, azzal kapcsolatos esetleges tiltakozásuk is parttalannak bizonyult volna, és csupán 2006-ban **szereztek tudomást** arról, hogy mi volt a Budapest XXII. ker. Önkormányzat „szándéka és célja” a 6/1993 (V.25.) számú rendezési tervvel és hogyan „kívánták azt megvalósítani”.A fentiekben hivatkoztak és 7 sz. mellékletben is bemutatottak Alkotmány, illetve alaptörvény- ellenesek.

Itt hivatkozunk arra a tényre, hogy sérültek az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettek továbbá az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2-ben foglaltak is, esetünkben. Mert a kisajátításra vonatkozó szabályozás elsődleges célja, hogy megfelelő egyensúlyt biztosítson a tulajdonosnak a tulajdona védelméhez fűződő érdekei és a kisajátítást megalapozó közérdek érvényesülése között.

Jelen esetben az történhetett, hogy a Budapest XXII. ker. Önkormányzat az indítványozók szakértelmét és szorult helyzetét kihasználva - az építésügyi korlátozások miatt-,a kiszabályozott utat és alatta elhelyezendő nagy kapacitású, ipari parkot kiszolgáltatni alkalmas közműveket: gáz, villany, víz, csapadékvíz kiépítette az indítványozóval, abban a hiszemben

tartva, hogy **annak költsége (9.468.500,-Ft) a telekalakítási kérelem kapcsán rendezésre kerül.**

A felperesek számára sürgős volt az RRT végrehajtása, mert építkezni szerettek volna, termelni, építési engedély után folyamodni, ami csak rendezett ingatlan birtokában volt lehetséges, ami magában foglalja, most már az új RRT-nek megfelelő telekalakítást.

A tárgyi terület 4, ha 3333 m² volt, de a fenti rendezési terv miatt, hogy építkezni lehessen, a nagy ingatlant - a közepén új közúttal kettészelt ingatlant- új/ megváltozott méretei miatt meg kellett osztani, nem várt költségeket kellett elviselni, közutat építtetni, és elszenvadni Budapest XXII. ker. Önkormányzata jogellenes, évtizedekig tartó **alaptörvény- ellenes magatartás** is.

2. [redacted] ingatlan szabályozása – telekalakítás, kártalanítás

Miután a rendezési tervnek megfelelően a nagy teljesítményű közműveket és utat a pereli ingatlanon (részben) az indítványozó megépítette, telekalakítási kérelmet nyújtott be először 1994. október 11. [redacted], [redacted], [redacted] [redacted] ingatlanból többek között [redacted] hrsz-ú ingatlan. Az így kialakult [redacted] hrsz-ú ingatlan telekszabályozását és telekalakítást - az RRT-nek megfelelően-, kérték az indítványozók Budapest XXII. Önkormányzat elsőfokú építési hatóságánál, - a Fővárosi Kerületek Földhivatala által 1994. december 16. napján záradékolt térrajz alapján (**8. sz. melléklet- felosztási vázrajz 2 lap**).

Az elsőfokú építési hatóság az 1995. február 13. napján kelt **8-290/1995.** számú határozatával engedélyezte a perbeli ingatlan felosztását, és az ingatlanból közterületként lejegyzett 375 m² területet, melyet hozzájegyzett a [redacted] hrsz-ú közterülethez, valamint [redacted] hrsz-on önálló közterületként vett igénybe további 8.054 m² területet. A hatóság úgy rendelkezett a határozatában, hogy a közterületként igénybe vett területért kártalanítást nem állapít meg, arról Budapest XXII. ker. Önkormányzattal külön megállapodást kell kötni. A **8-290/1995 sz. határozatot az elsőfokú építési hatóság 1995. február 20. napján jogerős záradékkal látta el.** A határozat alapján a perbeli ingatlan tulajdonosai a tulajdonközösséget megszüntető szerződést benyújtották az illetékes földhivatalhoz, de a megosztás befejezése elmaradt, mert az elsőfokú építési hatóság 1995. február 28. napján kelt **8-290/4/1995 sz. határozatával saját hatáskörben visszavonta (9. sz. melléklet 8-290/95 sz.határozat), (10. sz. melléklet 8-290/4/95 sz. határozat).**

Nevezetesen: „a [redacted] [redacted] telekszabályozási kérelmére **1995. februárt 13-án** kiadott határozatomat az 1991. évi XX.tv.61§.(1).bek-ben biztosít, jogkörömmel eljárva visszavonom”. **A visszavonás jogellenes volt.** Megjegyezzük továbbá, hogy 1995. február 28-án már nem az 1995. február 13-án kiadott határozatról beszélünk, hanem az 1995. február 20-i, azaz jogerős határozatról, (szemben az ítéletekben írtakkal)- amely jogerős határozat kapcsán a felperesek intézkedéseket tettek, feladatokat végeztek, költségeket halmoztak fel, jóhiszeműen.

Az elsőfokú hatóság a telekszabályozást vonja vissza, holott kötelezően betartandó RRT-t és rendeletet alkot e tekintetben a tulajdonos, Budapest XXII. ker. Önkormányzat. Történt ez nagy valószínűséggel azért, mert a Budapest XXII. ker. Önkormányzat nem akart fizetni kártalanítást, a közmű és útépitési költség előlegezésével „nem érte be”, nagy valószínűséggel ingyenesen szerette volna megszerezni a 8429 m² területet is. Budapest XXII. ker. Önkormányzat tudomással bírt az indítványozó által beadott építési engedélykérelméről, hogy az indítványozók építkezése folyamatban van, hisz ezért is vették az ingatlant, de megosztás, rendezetlen területi viszonyok miatt nem tudnak építkezni sem, és így valószínűleg lemondanak majd a kártalanításról is, előbb utóbb.

Az indítványozók megelőlegezték a közművek és az út költségeit, de semmiképpen nem reális, és alaptörvény - ellenes is a tulajdon és közműköltség ellenértékének ingyenes átengedésének elvárása, különös tekintettel ekkora méreteknél és ekkora költségek esetén. Itt is hivatkozunk arra a tényre, hogy sérültek az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettek, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2- ben továbbá a XXIV. cikk (1),(2) foglaltak.

Hangsúlyozzuk, hogy a 1.sz- kapcsolódó ítéletként hivatkozott Fővárosi Ítéltábla 9. Pf.21.020/2013/4 számú Ítélet 6. old. 2. bekezdésében is alaptörvény-ellenesen, jogellenesen értékeli az II.r. alperes 8-290/4/1995 sz. visszavonó határozatot, - az alperes javára. A visszavonó határozat ugyanis törvénysértő volt, figyelmen kívül hagyta a jogerőt, és a felperesek érdekeit, már addig is elszenvedett költségeket-károkat, és azt a tényt, hogy az I. r. alperes fizetési kötelezettségét „próbálta hátráltatni, elődázni hatósági eszközökkel.”

A Kúria mint felülvizsgálat bíróság Pfv.III.21.547/2014/3 sz. Ítélet 8. old.2. bekezdésében rögzített megállapítás, miszerint „ A jogerős Ítélet helyesen állapította meg, hogy közigazgatási kár az I.r. és II.r. alperessel szemben nem érvényesíthető, mert nem járt el (nem is járhattak el) az eljárásban államigazgatási szervként” – írtellenes, jogellenes és alkotmányossági szempontból is alaptörvény-ellenes, mert sérti az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket, továbbá az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2 -ben, továbbá XXIV cikkben foglaltakat is.

Alaptörvény-ellenes a Kúria további megállapítása is (8.old.), miszerint „Helyesen állapította meg azt is a jogerős Ítélet, hogy az igényérvényesítésre, illetve védekezésre jogszabály alapján rendelkezésre álló lehetőségek, eljárások igénybevétele nem lehet jogellenes, így károkozó magatartás sem”. Álláspontunk szerint viszont az Önkormányzatnak nem „védekezni kellett volna” az Alaptörvényben is biztosított, tulajdonosokat megillető jogokkal szemben, hanem kártalanítani azonnal, feltétlenül és teljesen. A rendelkezésre álló „lehetőségeket” az Önkormányzat mind igénybe vette, és ezzel megvalósította a joggal való visszaélést is, (rendeleteket hozott és azt visszamenő hatállyal akarta érvényesíteni, magánúttá minősítette a perbeli ingatlant, befolyásolta a hatóságokat és valótlanúságot állított a munkatársakkal (11,12,13, sz. **melléklettel bemutatjuk**). Ez az alaptörvény-ellenes magatartás nem honorálható sem I-II fokú bíróság, sem pedig a Kúria által, álláspontunk szerint. Budapest XXII. ker. Önkormányzat magatartása nem vitásan károkozó volt: évekig jogellenesen elhúzta a kártérítést, költségeket okozott az indítványozónak. De eme károkozó magatartása is kirívóan jogellenes, alaptörvény-ellenes volt.

A Kúria által további megállapításai is, miszerint „az egyes eljárások költségeiről az adott ügyek döntéseiben lehet csak rendelkezni és nem olyan igények érvényesítettek a felperesek, amelyek valamilyen többlet tényálláson (időmúlás, drágulás) alapulnak” - reagálva előadjuk: Eme megállapítása a Kúriának alaptörvény- ellenes, sértő, jogellenes, iratellenes is. Mert egy, az indítványozó számára elutasító határozatban, ítéletben nem ítélnék meg a veszített fél javára költséget, noha az eljárásokra csak a kártalanításra kötelezett adott okot. Magatartásával előidézte az eljárások halmozását, ennek megfelelően többlet szakértőt és ügyvédet foglalkoztató, újabb és újabb eljárást indikáló, sok ízben bebizonyítottan jogellenesen eljáró (visszavont határozatok, stb.), alaptörvény- ellenesen intézkedő vagy mulasztó (sok határozatban és ítéletben visszatérő bizonyított megállapítás) – amint látjuk a kártalanításra kötelezett Budapest XXII. ker. Önkormányzat az ezek okozója.

Az indítványozók fellebbezése folytán a másodfokú építési hatóság az első fokú építési határozatot helybenhagyta.

Az indítványozók Pesti Központi Kerületi Bíróságon 9.P.61952/1995 sz. eljárás keretében kérték a közigazgatási határozat felülvizsgálatát, ahol a másodfokú hatóság határozatát saját hatáskörében felülvizsgálta és 1996. május 14. napján, a korábbi másodfokú döntését megsemmisítette és ezáltal a 8-290/1995. számú elsőfokú határozatot hatályába visszahelyezte. Megállapította, hogy a 8-290/1995. számú elsőfokú határozat 1995. február 20. napján jogerőre emelkedett. Egyben felhívta a Budapest XXII. ker. jegyzőjét, hogy a közterület céljára lejegyzett és igénybe vett területre vonatkozóan a kártalanítás megállapítása végett a szüksége eljárást folytassa le.

(14sz. melléklet Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.P.61.952/1995/7 sz. végzése)

(15 sz. melléklet- Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala 08-8943/1996 sz. levele - felhívás Budapest XXII. ker. Jegyzőjéhez)

Ismételten rámutatunk a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.020/2013/4 számú Ítélete 6.old.

2. bekezdésében is rögzített megállapítás alaptörvény-ellenességére, jogellenességére a indítványozók- felperesekkel szemben, az alperesek „jogos visszavonására ” hivatkozással.

Itt hivatkozunk arra a tényre, hogy sérültek az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettek, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2 -ben, az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28 cikkében foglaltak is esetünkben. Mert a kisajátításra vonatkozó szabályozás elsődleges célja, hogy megfelelő egyensúlyt biztosítson a tulajdonosnak a tulajdona védelméhez fűződő érdekei és a kisajátítást megalapozó közérdek érvényesülése között.

A kártalanítás megállapítása érdekében történő intézkedésre ezt követően sem történt semmi.

Csupán egy levél érkezett az indítványozók illetve jogi képviselőhöz a Budapest XXII. ker. Önkormányzat polgármesterétől, hogy „a Budapest XXII. ker. 9. sz. sz. ingatlan [redacted]

(16. sz. melléklet hivatkozott levél)

3. kapcsolódó bírósági eljárások

1998. év 05. 18-án az indítványozók kénytelenek voltak ismét bírósághoz fordulni határidő miatt is, ami 1998. 05. 31.-én jogvesztő lett volna, beadták jelen eljárás alapjául szolgáló keresetlevelüket „a közigazgatási eljárás hiánya vagy elmaradása miatt”. A felperesek kérték, hogy a Bíróság kötelezze az alperest 29.724.072,-Ft megfizetésére kártalanítás címén, továbbá az összeg 1995. 02.20-tól járó törvényes kamatainak megfizetésére. Az összegszerűség alapjául az alpereseknek 1995.02.21-én benyújtott [redacted] szakvéleménye szolgált. A keresetlevél beadásának ellenére a felperesek folyamatosan keresték a megegyezést az alperesekkel. (17./1 sz. melléklet keresetlevél és [redacted] szakvéleménye 17/2)

[redacted] jegyző a következőket összegzi 1998.12.04-i levelében: „amíg az önkormányzat anyagi helyzete nem teszi lehetővé a rendezési terv szerinti közút lejegyzését, az RRT szerinti út területét magánútként kialakítja és használja” (18. sz. melléklet)

Itt hivatkozunk arra a tényre, hogy sérültek az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettek, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2 ben, továbbá XXIV cikkben foglaltak, esetünkben.

A fentiek bizonyítják az indítványozó- felperesi azon kereseti kérelmét, ami az általános kár keretében előterjesztett ügyvédi díj és költségekre vonatkozik – szembe az, I és II fokú Bíróság és Kúria megállapításával.

Az indítványozó-felperesi keresetre válaszolva az alperes illetve jogi képviselője 1998. december 10-én kelt beadványában elkezdte és ezt követően több mint 15 évig a **jogalapot** vitatja, alaptörvény-ellenesen, nevezetesen, hogy „az igénybevétel nem történt meg és a felperes követelése minden alapot nélkülöz, hiszen nem érte őket semmiféle kár”. A beadványban kitapintható az Önkormányzat illetve hivatal nevében nyilatkozó aljegyző álláspontja, **így azaz az RRT szerinti út és tartozékai kifizetetlenül maradnak!**

Megállapítható, hogy az I.r-II.r. alperesi eljárás kirívóan jogellenes, felróható, és rosszhiszeműen, joggal való visszaélést eredményezett, és a jó erkölcsbe is ütközött! Ezért a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.020/2013/4sz. Ítélet 6old. 3. bekezdésében írtak cáfolására is szolgál és bizonyítékul az indítványozó-felperes állítására az alperesek rosszhiszemű pervitelével kapcsolatosan.

Kúria Ítéletében fentiek tükrében is megfogalmazott álláspontja, amire alapozta az indítványozó kérelmének kisajátítási eljárással kapcsolatos költségek általános kárként történő elutasítását, - alaptörvény-ellenes.

A Fővárosi Bíróság 4.P.23.867/1998/14 szám alatt 1999. december 02-án kelt ítéletével kötelezte a XXII.ker. Önkormányzatot 29.724.072,-Ft és járulékai megfizetésére felperesek – indítványozók vonatkozásában, továbbá 750.000, Ft perköltségben marasztalta az alperest-Budapest XXII. ker. Önkormányzatot. A kártérítési összeg tartalmazza a felperes által megépített **aszfaltozott út költségeit is** ([redacted] szakvéleménye alapján).

A 4P. Tanács helyesen állapítja meg a tényállást és abból helytálló következtetést von le.

A T. Bíróság számára világos volt az alperes rosszhiszemű, felperesekre káros magatartása, nevezetesen: „a területet hivatalosan az önkormányzat nem vette át a felperesektől, azonban az ott kialakított és betonozott út a felperesek ingatlanán keresztül kialakításra került, a közművek elhelyezése-engedélye alapján megtörtént.” „Az alperes a közterület igénybevételével kapcsolatos **kártalanításra vonatkozó eljárást nem folytatta le**, mivel a jogerős határozat óta (1996. június) évek teltek el anélkül, hogy ezt megtette volna, **törvénysértést követett el** (1994. évi III.tv.). Ez a magatartása a felpereseknek kárt okozott. A felperesek a területet rendezést, az ingatlan 12 telekingatlanra vonatkozó felosztását szerződéssel rendezték. Az alperes által hozott 8-290/1995 sz. határozat és más okiratok alapján a Fővárosi Kerületek Földhivatala az ingatlan - nyilvántartáson keresztül vezette. **Ilyen körülmények között megnyílt a lehetőség arra, hogy az alperes is teljesítsen.** Tehát alaptalan az a védekezése, hogy ez még nem történt meg, **mivel a határozatokat részére a földhivatal megküldte.**”

„Mivel nem teljesített az alperes, a Ptk.339.§(1) bekezdése alapján a bíróság a felperesek keresete szerinti összeg megfizetésére kötelezte. Az alperesnek azt a védekezését, hogy 1998-ban az **Önkormányzat Képviselőtestülete a perbeli terület rendezésével kapcsolatban újabb határozatot hozott, nem fogadta el a bíróság, mert annak visszamenőleges hatálya nincs. A ténylegesen létrejött ipartelepre vonatkozó korábbi határozatnak megfelelően alakultak ki az ingatlanok.** A felperesek által kért összeget nem tartotta túlzottnak a bíróság, mivel hasonló [redacted] ([redacted]) alapterületű ingatlant, ugyancsak közterületként, még 1994-ben. A felperesek az alperes engedélye szerint, a területrendezési előírásnak megfelelően alakították ki az ingatlanokat, amelyek megközelítéséhez a közút megengedhetetlen, és amelyet a gyakorlatban az alperes felhasznált akkor, amikor a közművek körvezetékének kialakításához és a közművek bevezetéséhez engedélyt adott. Az alperes és a Fővárosi Közigazgatási Hivatal **levelezéséből kitűnik, hogy azért nem fizettek, mert az önkormányzatnak nem volt elegendő pénze. Ezt a kifogást a bíróság nem tudja elfogadni. 1995. február óta módjukban állott volna a szükséges eljárást lefolytatni és akár részletekben is fizetni. Megoldás lehetett volna a**

csereingatlan adása, - amelyre vonatkozóan megállapodás nem keletkezett, bár a felperesek elfogadták volna". (ítélet 4.old.) (19. sz. mellékletként csatoljuk a Fővárosi Bíróság 4. P.23.867/1998/14sz Ítéletét)

A 7-sz. kapcsolódó bírósági Ítélet szerint-a Fővárosi Bíróság 4. P.23.867/1998/14sz Ítéleteti tényállásában levezette és bemutatta az alperesek rosszhiszemű, károkozó, alaptörvény-ellenes magatartását, azt, hogy nem riadnak vissza semmiféle jogtalanságtól: akár jegyző által előkészített (II.r. Alperes), testület általi új határozattól sem (I.r. alp.) a felperesek vonatkozásában, hogy immár „magán út”-ért ne keljen teljesíteni semmit a felperesek felé, kártalanítás soha sem jöjjön létre, a felperesek kárt szenvedjenek és őrizték tovább az önkormányzati területet, ahol az önkormányzat helyett a tisztaságot, állagot fenntartották, a közműveket megépítették és a költségeket megelőlegezték, elszenvették, adót fizettek és bírságot fizettek.

A fenti Ítélet is alátámasztja a felperesek-indítványozók általános kárigényét továbbá közművek és út kiépítésének jogos igényét a Budapest XXII. ker. Önkormányzat kisajátítóval szemben.

Alátámasztja továbbá a támadott Kúriai döntés, általunk is hivatkozott alaptörvény-ellenességét az indítványozó általános kár továbbá a közművek kiépítésének költsége vonatkozásában is.

Budapest XXII ker. Önkormányzat- alperes a 4. P.23867.98/14 sz. ítélettel szemben „megalkotja” a 2000. január 17-én kelt fellebbezését. Hangsúlyozzuk, ismételten valótlanságot állít, ahelyett, hogy kártalanítana/ kár térítene végre a felperesek-indítványozó felé, - ezzel szemben ismételten folytatja a rosszhiszemű pervitelt és „vitatja a kártalanítás-kártérítés jogalapját, a perbeli ingatlan rendelkezésre bocsátását. Az alperes hangoztatta, hogy a felperes nem vitásan megépítette a nagy befogadóképességű közműveket, de üzemeltetését nem Ő, hanem független gazdasági társaságok végzik, így az alperes azt nem használta fel, „birtokban változatlanul a felperesek maradtak”, vitatja a telek értékét is, hivatkozott továbbá a felperes által 1999.10.28. napján tartott tárgyaláson elmondottakra, miszerint a perbeli utat- a lopásokra tekintettel-sorompóval lezárták”.

Álláspontunk szerint a fentiekben általunk bemutatott alperesi állítás is alátámasztja az indítványozó- felperesek előadását a tárgyi ingatlanon a közművek létesítésével kapcsolatban, továbbá az alperesek által igénybe vett terület őrzésével, karbantartásával, kapcsolatos kiadások valóságos létét továbbá az alperes alaptörvény-ellenes eljárásának és egyben a Fővárosi Ítéltábla 9. Pf.21.020/2013/4 sz. Ítélet tényekkel, körülményekkel ellentétes voltára is bizonyítékul szolgál

És mindezek tükrében a Kúria Lfv. III.37.059/2012/12 sz. döntése és annak 8. old. írt indoklása sem fogadható el, hogy az Önkormányzat eljárása nem volt jogellenes és károkozó. Ezzel az állításával a Kúria alaptörvényt sértett, azaz sérültek általa az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettek továbbá az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2 -ben lefektetettek is.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint másodfokú bíróság Pf. V.24.684/2000/4 2001. június 7-én kelt végzésével az I. fokú 4. P.23.867/1998/14 sz. ítéletet hatályon kívül helyezte, és az I. fokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat meghozatalára utasította. „minthogy a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges” (20. sz. melléklet).

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy 08-4625/2/1995 számú másodfokú építési hatóság döntése folytán a 8-290/1995 számú I. fokú építési határozat van hatályban. „E szerint igénybevétel történt, közterület (közút) céljára. Hatályban van a másodfokú építési

hatóságnak az a határozata is, amellyel felhívta az alperes jegyzőjét, hogy a közterület céljára lejegyzett és igénybe vett területre vonatkozóan a szükséges eljárást a kisajátítási kártalanítás szabályai szerint folytassa le. A hatósági kötelezésnek a jegyző nem tett eleget.” (3. old.5. bek.). A Legfelsőbb Bíróság megállapítja: „a jelen eljárás tárgya az igénybevétel, amelyért az alperes kártalanítást nem állapított meg a felperesek részére”.

A Legfelsőbb Bíróság megállapítja továbbá, hogy

-a „kisajátítási kártalanítási eljárás lefolytatása módot ad az igénybevétel miatt a tulajdonjogban bekövetkezett változásnak ingatlan-nyilvántartásban való átvezetésére is.

- sor kerülhet a per tárgyalásának, az államigazgatási eljárás jogerős befejezéséig, való felfüggesztéséig.

- amennyiben a kisajátítási kártalanítás a fenti eljárás keretén belül mégsem történne meg, úgy a felperesek kártérítési igénye érvényesítésének alapja a Ptk. 349§ (1) lehet.

- felpereseket terheli annak bizonyítása, hogy a telekalakítással és az igénybevétellel őket kár érte.

- Meg kell engedni, hogy e körben bizonyítási indítványokat előterjeszthessék. Szükség esetén igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére is sor kerülhet. Csak az így lefolytatott bizonyítási eljárást követően lesz az I. fokú bíróság abban a helyzetben, hogy a jogszabályoknak megfelelő, megalapozott döntést hozzon.”.

Ezt követően eljárta I. és II. Bíróságok még sem tettek eleget a Legfelsőbb Bíróság megállapításainak, azaz.

Az I. fokú Bíróság ugyanaz [redacted] [redacted] Tanácsa- kapcsolódó 5 sz. 4. P.26.610/2001/24 sz. Részítélet szerint- kizárta az I.r felperest-indítványozót a perből, alaptörvény-ellenesen, amit a II. fokú bíróság –kapcsolódó 4. sz. Fővárosi Ítélet tábla 9. Pf. 20.684/2007/6 számú Részítélete jogellenesen helybenhagy, és amely határozatot felülvizsgálati eljárás keretében a T. Legfelsőbb Bíróság helyezett hatályon kívül – kapcsolódó 3. sz. határozat- Pfv. V.20.118/2008/4, majd új –jelen eljárás keretében az I fokú Bíróság u.a. Tanácsa, a felperes kérelmének bizonyítási indítványai terén csupán az előterjesztés elévülését próbálta értelmezni, sajátosságosan alperessel egyetemben.

A felperes-indítványozó egy másik komplex kérelmét- közmű és útberuházást, kiragadóan „kvázi átírva a felperesi kérelmet” azt megítéltnek, minősíti.

A II. fokú Bíróság-kapcsolódó 1. sz. Fővárosi Ítélet tábla 9Pf.21.020/2013/4 sz. Ítélete- az I. fokú Bíróság határozatát helybenhagyja, aggályosan és sajátosságosan kiegészítve „egy másik eljárás rendelkező részét” amit a Kúria is a támadott határozatában helybenhagyott, figyelmen kívül hagyva az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseit.

Sajnos a Legfelsőbb Bíróság Pf. V.24.684/2000/4 végzését követően új eljárás keretében az I. és II. fokú bíróság nem tett eleget a fenti Legfelső Bíróság megállapításainak nevezetesen nem függesztette fel az eljárást mindkét felperes vonatkozásában, a bizonyítási eljárást nem folytatta le teljeskörűen, igazságügyi szakértőt nem rendelt ki.

Új eljárás keretében a felperesek-indítványozók előterjesztették, a Fővárosi Bíróság 4. P.26.610/2001sz. eljárásában, 2003. június 3-i felhívásának megfelelően, a pontosított kereseti kérelmüket, amiben kérték a T. Bíróságot, hogy egyetemlegesen kötelezze az I. r. és II. r. alpereseket

1. A felperesek 24.404.000,-Ft összeg és annak 1995.02.20-tól 20%-os kamatainak megfizetésére kérték kötelezni a I. r.- II. r. alperest, egyetemlegesen.

2. További károk között az út és közmű beruházás összegét, **9.470.000,-Ft összegben** és annak 1995.02.20-tól járó 20% -os kamat megfizetését. Mellékelve lett [redacted] szakértő véleménye a közműberuházás tekintetében, az összecszerúség 1995. ár-szinten lett megállapítva.

3. Fel lettek sorolva különböző károk és összegek, ami felperesek jóhiszeműen szerzett jogaik sérelmére lett elkövetve II. r. alperes által.

4. Felperesek felesleges költséget kénytelen volt elszenvedni, ami kizárólag az alperesi magatartásra vezethető vissza: ügyvédi, szakértői díjak: 891.000,-Ft összegben.

5sz. kapcsolódó Ítélet- a Fővárosi Bíróság 4. P.26.610/2001/24 szám alatt 2003. november 27.-én rész ítéletet hozott az I.r. felperes keresetét elutasította arra hivatkozással, hogy „az I.r. felperes sosem volt tulajdonosa az ingatlanak, II. r. felperes jelenleg is tulajdonosa a [redacted] rsz-ú ingatlanak (6. old. utolsó mondat és 7. old. 1-ő mondata).” „Mindezek alapján a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperesek azonos jogalpból származó keresete egymástól mégis elkülöníthetően elbírálnak, s az I. r. felperes keresetének elbírálásához további bizonyításra nincs szükség (míg a II. r. felperes keresetének elbírálása függ a kisajátításra vonatkozó közigazgatási eljárás befejezésének mikéntjétől is).” „A bíróság álláspontja szerint az I. r. felperes ért vagyonsökkenés semmilyen okozati összefüggésben nem hozható az alperesek –a felperesek által jogellenesnek minősített – bármilyen, a kisajátítási eljárás elhúzódsához vezető magatartásával. Amennyiben pedig az I. r. felperes kára, vagyonsökkenése nem hozható okozati összefüggésbe az alperesek bármely magatartásával (hiszen azt a felperes saját magatartása okozta), akkor sem a Ptk.339.§-a sem a pedig a Ptk.349§-a alapján kártérítési felelősség nem állapítható meg - sem az elhúzódsó eljárás okozta kár, sem pedig a korábban beruházott közműfejlesztés költségeinek megtérítése körében” (8.old.1 bekezdése).(21.sz. melléklet)

Tény, hogy eme I. fokú Ítélet megállapítása, ami kár-okózsóan jogellenes és alaptörvény-ellenen is visszaksózsó a támadott Kúria alaptörvény- ellenes döntésében is.

A felperesek-indítványozók álláspontja a fenti Fővárosi Bíróság 4. P.26.610/2001/24 sz. Ítélet „összefoglalóval” szemben viszont az volt és jelenleg is az, hogy az alperesek kisajátítási eljárásának a jogellenesen elhúzó magatartása, a felesleges eljárások költségei nem terhelhetők a felperesekre, ezekkel a költségekkel határozott álláspontunk szerint a felperesek nem gazdagodtak, ezek kimutathatóak, becsülhetők és a jog eszközsével értékelhetők. Úgy szintén a korábban beruházott út és közmű költségeket is meg kell téríteni, hiszen azok az alperes költsége’ annak az elképzelésnek, amit az RRT és ipari park megvalósításául szolgált a közérdek javára, azt követően pedig a vevő Nemzeti Autópálya beruházásának megvalósítását is elősegítette továbbá elősegítette az I.r. alperes tetemes bevételét még 2005-ben (54 millió Ft összegben).

Az elsőfokú bíróság részítélete ellen az I.r. felperes fellebbezséssel élt. A másodfokú bíróság az I. fokú. Ítéletet 9. Pf.20.684/2007/6 sz. Részítéletével helybenhagyta-4 sz. kapcsolódó bírósági Részítélet. A II fokú határozat álláspontunk szerint **alaptörvény-ellenes volt. (22 sz. melléklet)**

A jogerős részítélet ellen az indítványozó -I. r. felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság azt helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság 3- sz. kapcsolódó határozat- Pfv. V.20.118/2008/4 sz. végzésével a 9. Pf.20.684/2007/6 sz. jogerős részítéletet a Fővárosi Bíróság 4. P.26.610/2001 sz. részítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az első fokú bíróságot út eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. (23 sz. melléklet)

„A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálat eredményeként megállapította, hogy az ügyben olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt, ezért a felülvizsgálni kért részítéletet az elsőfokú bíróság részítéletére is kiterjedően a Pp.275.§ (4) bekezdése alapján-hatályon kívül helyezte és az ügyben eljárt elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalra utasította.” (4. old. 2 bekezdés). „A Legfelsőbb Bíróság megítélés szerint az I.r. felperes kártérítés iránt benyújtott keresete olyan követelésre irányul,

amelynek fennállása feltételes, a kártalanítás iránt folyamatban levő per eredményétől függ” (4. old. 4. bekezdés). „Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak lehetősége nyílik arra, hogy az I.r. felperes által előterjesztett keresettel indult per tárgyalását kártalanítás iránti per jogerős befejezéséig, vagy ha az időközben jogerősen lezárult, az I. r. és II. r. felperes keresetét érdemben elbírálja”. (5. oldal).

4. Kártalanítással kapcsolatos közigazgatási eljárások és kártérítési eljárás folytatása, Kisajátítás következtében elszenvedett egyéb károk érvényesítése:

1) a) általános kár keretében perbeli területgondozás, őrzése és b) kisajátítási eljárással kapcsolatos költségek, 2) perköltség és illeték, 3) perbeli ingatlan közműberuházás és útépités költsége.

Az indítványozók a Legfelsőbb Bíróság Pf.V.24.684/2000/4 sz. határozata nyomán -6 sz. kapcsolódó bírósági ítélet - megkeresték a II. fokú építési hatóságot. A II. fokú hatóság 08-5762/4/2001 sz. határozatával kijelölte a XI. ker. Építési Osztályt I. fokú hatóságként a tárgyi kártalanítás lebonyolítására. Az új eljárásban hozott elsőfokú határozat a perbeli ingatlan igénybevételevel kapcsolatos indítványozók kártalanításra irányuló kérelmét ismételten elutasította. Az elsőfokú kirendelt hatóság határozata indokolásában leszögezte, hogy a „XXII. ker. Polgármesteri Hivatal jegyzőjének tájékoztatása szerint a 40.2001 (XII.20.) számú önkormányzati rendelet hatályon kívül helyezte a [redacted] y [redacted] és környezetére vonatkozó rendezési terveket. A fentiek alapján a rendelkező részben leírtak szerint határoztam.(24. sz. melléklet -08-5762/4/2001 sz. határozatával, 25. sz. melléklet VIII-338-4/2002 sz. Budapest XI. ker. Önkormányzat Határozata)

Tehát az 1. sz. kapcsolódó, Fővárosi Ítélet tábla 9. Pf. 21.020/2013/4 sz. Ítélete 6. old. 2. bekezdése hivatkozik arra, miszerint „az II.r. alperest felróhatóság nem terheli amiatt, mert az eljárása elkülönült a kártalanítási eljárás megállapítástól, ezt követően pedig a II.r. alperes a közigazgatási eljárásban nem vett részt” - nem helytálló, alaptörvény- ellenes. Mert igaz ugyan, hogy a Budapest XXII. ker. Önkormányzat- II.r. Alperes tárgyi jogerős határozat meghozatalában nem jár el közvetlenül, de közvetve igen, „iránymutatást ad” a tekintetben, hogy a kártalanítás ne történjen meg. Ezt megelőzően, de ezt követően sem tesz eleget saját eljárásában a kisajátítással kapcsolatos kártalanítás befejezése vonatkozásában. Nem tesz eleget sem a II. fokú Hatóság többszöri felhívásának a kártalanítás megállapítása vonatkozóan, sem pedig a bírósági felhívásnak e tekintetben.

A fenti tényeket azért nyomatékosítjuk ismételten, mert sem az I. és II. fokon eljáró bíróságok, sem pedig a Kúria a tényállást nem ismerte meg teljes terjedelemben, okszerűtlen megállapításai alaptörvény-ellenesen a VIII-338-4/2002 sz. Budapest XI.ker. Önkormányzat elutasító határozatát az indítványozó- felperesek terhére róttá, ezzel is további károkat, költségeket indikálva az indítványozók - felpereseknek, amit határozottan visszautasítunk (Ítélet 6. old. 2. bek.).

Ezt követően a felperesek fellebbezéssel éltek a II. fokú építési hatósághoz ismételten, és elkezdődött a II. fokú építési hatóság előtti kártalanítási „kálváriájuk. Az I.r. és II.r alperes szintén jogellenesen járt el: ismételten „tette a dolgát - rendeletet alkotott” a felperesek kárára és erről messzemenőig „tájékoztatta”, és befolyásolta a II. fokú építési hatóságot, azaz mindent elkövetett, hogy egyetlen forintot sem keljen fizetnie a felpereseknek, sőt mi több, először eltitkolva Ő jutott bevételhez a felperesi ingatlan kapcsán 2005-ben a Nemzeti Autópályától, de addig is „tájékoztat”, „rendeletet alkot”, pereskedik a tárgyi ingatlan tekintetében” jogellenesen, rosszhiszeműen, alaptörvény-ellenesen.

Indítványozó fellebbezése folytán a II. fokú hatóság 2002. november 19. napján kelt 08-1194/8/2002 számú határozatával megváltoztatta az I. fokú építési hatóság határozatát és felhívta a Fővárosi Kerületek Földhivatalát, hogy a [REDACTED] hrsz-ú 8054 m² közterületű földrészlet közterületként vegye nyilvántartásba. A határozat rendelkezése szerint a lejegyzett területért járó kártalanítás ügyében külön határozatban fog dönteni. (25. sz. melléklet)

Budapest XXII. ker. Önkormányzat által indított közigazgatási perben a Fővárosi Bíróság 10. K.33.766/2002/19 szám alatti jogerős Ítéletében- 9sz. kapcsolódó Ítélet- a II. fokú hatóság határozatát a 8054 m² területű földrészlet igénybevételevel kapcsolatos kártalanítási eljárás tekintetében hatályon kívül helyezte és új eljárásra utasította Az ítélet indokolása rögzítette, hogy a közterület céljára történő igénybevétel már nem vitatható. Kifejtette, hogy jogsértően maradt el a tulajdonosnak járó kártalanítás megállapítása. (26. sz. melléklet)

Ismételten hangsúlyozzuk, tehát, az alperesek „mindent megtesznek, hogy a jogos kártalanítást elkerüljék”, szinte semmitől „nem riadnak vissza”. Ilyen volt az II.r alperes dolgozói körének nyilatkozata is, amit a bíróság számára készítettek, miszerint a „Budapest XXII.ker. Önkormányzat Polgármesteri Hivatal dolgozói nyilatkozzuk, hogy a 8-290/1995 sz. 1995. február 13-án kelt telekalakítási határozatban megjelölt [REDACTED] rsz-ú ingatlant nem vettük át, birtokba adás nem történt, annak igénybevétele nem került sor mind a mai napig. Kelt: Budapest, 2003. február 13”.

A teljesség kedvéért megjegyezzük, hogy szinte azonos hivatali személyek nyilatkoztak a közművek átadásakor 1992-1994-évben a hatóságok részéről a hatóságok felé, így a tárgyi ellentmondás magáért beszél. Mellékletekkel alátámasztjuk eme állításunkat -11,12,13, sz. melléklet)

4.2.)

Határozott jogi álláspontunk szerint ezt a fentiekben is bemutatott

Ir.-II. r rosszhiszemű és messzemenőig aggályos alperesi magatartást, pervitelt, perköltség megítélésével jogellenes értékelni.

A Kúria alaptörvény –ellenesen határoz akkor, amikor a tárgyi kártalanítási ügyben alaptörvény-ellenes kisajátítói eljárás perköltségének viseléséről az indítványozó terhére dönt.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Kúria döntését a perköltségre vonatkozóan, nevezetesen:

Semmisítse meg a 200.000,-Ft felülvizsgálati perköltség és 1.399.300,-Ft felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésre való rendelkezést.

Semmisítse meg a másodfokú, összesen 50 000-Ft +Áfa perköltség megfizetésére vonatkozó kötelezést.

Semmisítse meg továbbá az első fokú bíróság 1.000.000,-Ft perköltségre és

Összesen 1.500.000,-Ft I fokú illeték megfizetésére való kötelezést.

A fenti összegek aránytalan terhet rónak az indítványozókra és az illeték és perköltség olyan eljárásokhoz kapcsolódnak ahol a döntések alaptörvény-ellenesek.

A kapcsolódó 9. sz. Ítélet szerint, a Fővárosi Bíróság által 10. K.33.766/2002/19 számú Ítéletre figyelemmel a II. fokú Építési Hatóság az indítványozó javára 2.865.618,-Ft kártalanítást állapított meg 08-363/4/2005 számú határozatával. A kártalanítási összeg megállapítása II. fokú Építési Hatóság iránymutatása és alperesi álláspont szerint történt, amiről a felperesek-indítványozók, ugyancsak évek múltán szereznek tudomást, egy másik peres eljárás során.

A teljesség kedvéért megemlítjük, hogy ez idő közben az I.r alperes tárgyalásokat folytatott a Nemzeti Autópálya Rt-vel, ami az indítványozó- felperesek tárgyi területét is érintette, szerény álláspontunk szerint a helyzet a jó erkölcsbe is ütközött.

Az indítványozó-felperesek közben folyamatosan próbálkoztak peren kívül egyeztetni az alperesekkel illetve teljes joggal eljáró jogi képviselővel, aki 2003. április 09-én kelt levele nyomán is azt nyilatkozta, hogy „**összefoglalva** tehát, változatlanul visszautasítjuk ügyfelei által jelzett kártalanítási igényt” Ugyanakkor tárgyalások folynak a felperesek bevonása nélkül a tárgyi terület átadásáról illetve annak egy részéről 54m Ft-ért a Nemzeti Autópályának. Ennyit az együttműködésről és jóhiszemű eljárásról!

De a nevezett ügyvéd eljárása az, ami nagymértékű értékelése történik összesen 1.750.000,- Ft +áfa összeggel- I. fokú Bíróság, II. fokú bíróság és Kúria által.

Összegezve:

Alaptörvény-ellenesnek tartjuk az alperesi jogi munka honorálását akár 1,-Ft értékben is. Alaptörvénnyel összhangban van az indítványozó-felperes általános kár keretében előterjesztett 1.969.000,-Ft költség igénye.

A Kúria Ítéletének 8. oldal utolsó mondatában megfogalmazott döntését, amit egy mondatban foglal össze és sújtja indítványozókat saját és előző eljárások költségével, összesen 3.962.800,-Ft megfizetésére, visszautasítjuk, azt alaptörvény-ellenesnek tartjuk és kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg.

Az Ítélet eme döntése megsértette az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28. cikkében foglaltak, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2-ben foglaltakat. Sérültek továbbá az Alaptörvény XXIV cikk (1),(2) továbbá XXVIII cikk (1) foglaltak.

4.1) a) és 1) b).

Az indítványozók keresettel fordultak a Bírósághoz és kérték a 08-363/4/2005 számú II fokú közigazgatási határozat felülvizsgálatát.

A Fővárosi Bíróság- 8. sz. kapcsolódó Ítélet- 2011. október 5-én kelt 14. K.32.914/2005/111 sorszámú ítéletével a II. fokú Építési Hatóság 08-363/4/2005 számú Határozatát megváltoztatta, és a felperesek részére járó kártalanítási összeget 23.261.882,- Ft-al megemelte. Kötelezte a II.r. alperest, hogy fizessen meg I-V.r. felperesek részére 19.545.625,-Ft, és annak 1995. 02.20-tól a kifizetés napjáig járó törvényes kamatait. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította. Marasztalta a bíróság az alpereseket a felpereseknek okozott perköltségben is.

Ebben a perben lett előterjesztve többek között:

1) a) a perbeli terület őrzésével járó költségek megtérítésével kapcsolatos kérelem:

2007. 04. 20-án lett előterjesztve a perbeli ingatlan 2004 év végéig kiszámítva illetve 2005 év elejéig ténylegesen történő indítványozó általi területtel járó fenntartási, gondozási, őrzési költségek.

Az előterjesztett igény **2008.01.12-i beadványban** megerősítés követte.

2009.04. 19-i beadványában a felperes-indítványozó e tekintetben a már beadott okiratokra is figyelemmel tanúbizonyítást is felajánl

2009.04.19-én a felperes-indítványozó nyilatkozik, hogy fenntartja az őrzéssel kapcsolatos költség- igényét (2.631.041,-Ft értékben- 1995.02.20- 2004.12.31-ig kiszámítva)

42. sz. tárgyalási jegyzőkönyv (2009.02.18) „**Az őrzéssel kapcsolatos a 40 sorszám alatt betervezett előkészítő iratban írt költségeket is kérjük..**”(27. sz. melléklet)

44.sz. jegyzőkönyv (2009.02.25.) a „**keresetet a teljes kártalanításra vonatkozóan fenntartom azzal együtt 40-es sor alatt betervezett előkészítő iratban írt költségek megtérítésére vonatkozóan is.**”(28. sz. melléklet)

51.sz. jegyzőkönyv (2009.04.17) „Felperesi jogi képviselő: A keresetet fenntartom, őrzési költségekkel együtt (29. sz. melléklet)

Összegezve: ebben a perben felperesek-indítványozók által 2007.04.20-án előterjesztett további kérelme, nevezetesen őrzéssel - karbantartással kapcsolatos költség- elbírálatlan maradt.

Amikor a közigazgatási szakban Fővárosi Bíróság 2011. október 5-én kelt 14. K.32.914/2005/111 sorszámú ítéletét követően a polgári bíróság új eljárás keretében, a felfüggesztett eljárást a Fővárosi Törvényszék ismét folytatta 4. P.20.778/2012 szám alatt, az indítványozók- felperesek 2012.05.29-én bírósági felhívásra kelt nyilatkozatot és keresetpontosítást terjesztettek elő. (30. sz. melléklet)

1.) a), b) a felperesek-indítványozók kérték **4.600.042,-Ft összeg megfizetését általános kárként**, ami magában foglalja [REDACTED] hrsz-ú II.r. alperes által 1995.02.20-án lejegyzett igénybe vett 8054 m2 területért 2005.-ig felperesek gondozásával - őrzésével kapcsolatos költségeit **2.631.041,-Ft összegben. A kamatfizetési kötelezés 2005.01.01-től, jelölték meg az indítványozók. Kérték továbbá a II. r. alperes jogellenes magatartása miatt szakértői és ügyvédi díjként 1.970.000,-Ft összeg megfizetésére való kötelezését a Budapest XXII. ker. alperesnek, kamatfizetési kötelezést 1995.02.20-tól kértek, alperesi egyetemleges fizetési kötelezés mellett. A megjelölt összeg csak töredékét tükrözte a felemésztett, évekre visszavetített felperesi költségeknek- kiadásoknak.**

Arra tekintettel, hogy a felmerült és tételesen kifizetett összegek dokumentumai már nem állnak rendelkezésre, a kisajátítással kapcsolatos kártalanítást meghaladó egyéb károk-többletköltségek általános kár formájában történő megtérítését 4.600.042,-Ft összegben kérték az indítványozók.

Tény, hogy az indítványozók már 2003. június 3-án egyik pontosított kereseti kérelme volt a Fővárosi Törvényszék 4. P. Tanácsánál 891.000,-Ft összeg költség megfizetésére kötelezése alperesi jogellenes magatartás miatt: ügyvédi, szakértői díjak: 891.000,-Ft összegben. Az 1.970.000,-Ft felemelt összeg volt, a további 9 év eljárásának költsége, amit általános kár-részeként terjesztettek elő pontosított kereseti kérelmükben ismételten az indítványozók-felperesek 2012.05.29.-kelt beadványában.

4.1) a.), b) a Fővárosi Törvényszék 2013. április 25-én kelt 4. P.20.778/2012/15 szám alatti Ítéletében a felperes-indítványozó általános kárra vonatkozó kereseti kérelmét elutasította a felperesek fellebbezéssel éltek. **(31. sz. melléklet-kapcsolódó 2. sz. Ítélet- Fővárosi Bíróság 4. P.20.778/2012/15. Sz. Ítélet)**

Fővárosi Ítélet-tábla 2014. május 29-én kelt 9. Pf.21.020/2013/4 számú Ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyja, azaz a perbeli terület őrzésével és gondozásával 1995.02.20-tól 2004. decemberig felmerült költség vonatkozásában is elutasította a keresetet, mert 2012.06.05-én érkezett kereset pontosításban terjesztették elő eme kérelmet a felperes, és így az elévült. Hivatkozik a bíróság arra, hogy a „felperesek részéről nem történt olyan igényérvényesítés, amely az elévülés megszakadását eredményezné”.

Álláspontunk szerint viszont eme bírósági állítások jogellenesek, iratellenesek továbbá alaptörvény-ellenesek is.

A kisajátítással kapcsolatos eljárási költségek II.r. alperessel szembeni azért utasított el az I. fokú bíróság, mert „azt a XI. ker. Önk. Polgármesteri hivatala folytatta le az eljárást és az II.r. alperes sem jogellenes sem egyéb magatartást nem tanúsított” Az első fokú bírósági állítása

iratellenes, jogellenes, tényekkel, körülményekkel ellentétes továbbá alaptörvény - ellenes., a fentiekben már bemutattuk

Mert igaz ugyan, hogy a Budapest XXII. ker. Önkormányzat- II.r. alperes tárgyi jogerős határozat meghozatalában nem jár el közvetlenül, de közvetve igen, „iránymutatást ad” a tekintetben, hogy a kártalanítás ne történjen meg.

Továbbá a felperes-indítványozó számára előnytelen határozatok nyilvánvalóan, hogy javukra szóló perköltséget nem tartalmazhatott, de szakértőket akkor is kellett alkalmazni és egyéb költségek is termelődtek az alperesek jogellenes magatartása miatt a tárgyi perbeli ingatlanl kapcsolatos kisajátítási- kártalanítási illetve kártérítési eljárásban.

A Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság Pfv. II.21.547/2014/3 sz. Ítéletével helybenhagyta a II. fokú bíróság határozatát, döntése alaptörvény –ellenes, a fentiekben már bemutattuk.

Összegezve:

A felperesek-indítványozók a Közigazgatási Fővárosi Bíróság előtt folyó 14. K.32.914/2005 számú perben 2007.04.20-án nevesítették először a perbeli ingatlan őrzésével-karbantartásával kapcsolatos kereseti kérelmüket. 2008. 01.12-én e tekintetben határozott kereseti kérelmet terjesztettek elő, összegszerűség megjelölésével együtt, okirati bizonyítékokat csatoltak, tanú bizonyítást ajánlottak fel. Ezt a kereseti kérelmét felperesek-indítványozók 2009 évben, 2010. évben is megerősítve fenntartották.

A 8 sz. kapcsolódó Ítélet- Fővárosi Bíróság 14. K. 32.91462005/111 sz. Ítélet nem határozott a perbeli ingatlan, alperesek magatartása miatt felmerült karbantartási és őrzési költségek megfizetésére tárgyában, noha az indítványozók- felperesek 2007. 04. 20-án előterjesztették és többször megerősítették a tárgyi kereseti kérelmüket. Tény, hogy a kereseti kérelem elévülési időn belül lett előterjesztve. A polgári bíróság ua. tanácsa, amely az 5. kapcsolódó 4. P.26.610/2001/24 sz. indítványozókat a perből kizáró Részítéletet hozta, most 4. P.20.778/2012 szám alatt tárgyalta az ügyet, az indítványozókhoz-felperesekhez felhívást intézett a kereseti kérelem pontosítására. Mivel a kártalanítási összeg vonatkozásában jogerősen döntött a Fővárosi Bíróság 14. K. 32.91462005/111 sz. Ítélettel, a kártalanítási – kártérítési összeg vonatkozásában már nem kellett dönten, erre vonatkozó kereseti kérelmüket az indítványozók- felperesek már nem tartották fenn. De előterjesztették viszont általános kár kérelmüket teljes terjedelemben-, ami időközben esedékessé vált 2003.11.27-i 4. P.26.610/2001/24sz. Részítéletet követően-, és amit a közigazgatási bíróságon is ugyan előterjesztettek, de elbírálatlan maradt. Ez volt a 2004-ig kiszámított őrzési- karbantartási költségekre való I.r. felperesi-indítványozói igény. Meghatározásra- kiegészítésre kerültek az eljárással kapcsolatosan további 9 év költségei is, aminek egy része már 2003. 06.03-án elő lett terjesztve 891.000,-Ft összegben, a fentiekben részletesen bemutattuk.

Nem osztjuk az I és II. fokú bíróság véleményét, amit a Kúria is magáévá tett illetve fenntartott, hogy a bírósághoz előterjesztett igénynek elbíráltnak kell lenni-e, hogy az elévülést megszakítsa. Álláspontunk szerint a határidőben előterjesztett igény is megszakítja az elévülési időt, ahogyan esetünkben is történt.

Ezért mind a Kúria mind az I. és II fokon eljáró bíróságok az indítványozó- I.r felperes általános kárként előterjesztett kereseti kérelmének perbeli ingatlan őrzésére előterjesztett **2.631,042,Ft összegű** igényének elévülésre hivatkozással történő elutasítása jogellenes, alaptörvény- ellenes. A Kúria erre vonatkozó döntése is alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket. **Az Ítélet megsértette az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2- ben. Foglaltakat.**

Sérült az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28. cikkében foglaltak is.

Álláspontunk szerint a kisajátítás akkor felel meg az Alaptörvény és az Európai Emberi Jogi Egyezmény követelményeinek, ha a kisajátítás következtében elszenvedett egyéb

károokra, amelyek a kisajátítás következményeként merültek fel, a tulajdonától megfosztott fél megkapja az egyéb károk ellenértékét is, azaz a teljes kártalanítás megtörténik.

4.1) b)

Az általános kárként 2003. 06.03-ban is előterjesztett, alperesek a kártalanítási eljárásban tanúsított magatartásával szoros összefüggésben levő, indítványozók-felperesek által elszenvedni kényszerült többlet költségekkel kapcsolatos kereseti igénnyel szemben a Kúria és a II. fokú bíróság által megfogalmazottakra előadjuk:

Osztik a Kúria és a bíróság véleményét, hogy általában a közigazgatási eljárásban kell a költségekről rendelkezni, kivéve akkor, amikor az indítványozók-felperesek vétkesen, az alperesek és hatóság intézkedése miatt - és ezt követően a bíróság jóvoltából is- „negatív szereplőkké” válnak ennek a közigazgatási eljárásnak. Úgy szintén ama közigazgatási bírósági eljárásban, ahol beavatkozóként kénytelenek részt venni, és egyáltalán elszenvedni az eljárást az alperesek magatartása miatt, aki küzd alaptörvény-ellenesen azért, hogy ne keljen teljesítenie - kártalanítania az indítványozókat- felpereseket, és ezért a „ jogellenes küzdéséért-munkáért” viszont leszámlassza az ügyvédi díjat, sőt mi több végrehajtási eljárást is kezdeményez ügyvédi díj címén, az indítványozó- felperes pedig azért küzd, hogy a kisajátított tulajdonáért, továbbá az I.r. Alperesnek a megelőlegezett költségek- ára, illetve annak valamilyen része megtérítésre kerüljön, végre-valahára.

Tehát, általános kár keretében előterjesztett 1.969.000 -Ft költség igényünk-követelésünk jogos, egyáltalán nem eltúlzott annak összegszerűsége és a kamatkövetelés sem 2005.01.01- esedékességgel.

Összegezve:

Általános kár keretében a felperesek-indítványozók által előterjesztett és fenntartott, Budapest XXII. ker. [redacted] sz-ú ingatlan kártalanításával, őrzésével kapcsolatos költség-kár, alperesek jogellenes, retronható magatartása miatt, és azzal ok-okozati összefüggésben keletkezett, merült fel, és ami 1995.02.20-tól állt fenn a terület illetékes földhivatal által történő átvezettetéséig (2005.09.13),- mindezekkel kapcsolatosan az I.r. felperes által 2004.12.31-ig számított költség-kár tekintetében előadjuk:

A követelés tekintetében az elévülési idő főszabályként akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált (Ptk.326.§(1)bek.).

Az elévülés, az időmúlásnak a polgári jogi igény bírósági úton való érvényesíthetőségét megszüntető joghatása. Az elévülés kizárólag a bíróság előtti érvényesíthetőségnek szab gátat, magát a jogot nem szünteti meg. A bíróság főszabályként az elévülést hivatalból nem veszi figyelembe, ezért az elévülés a bíróság előtti érvényesítést is csak abban az esetben akadályozza, ha arra a kötelezett kifejezetten hivatkozik.

Jelen esetünkben az történt, hogy az indítványozó- I.r. felperes a Fővárosi Törvényszék előtt 4. P.20.778/2012 szám alatt ismételtelen folyamatba tett perben (2003 év után) általános kár részeként -2.631.041,-Ft összegben és annak 2005.01.01-től törvényes késedelmi kamat igénye vonatkozásában, 2012.06.05-én előterjesztett kereseti kérelme az alperesek hivatkozása szerint elévült. Az alperesek elévülésre történő hivatkozásukban viszont jogellenesen figyelmen kívül hagyták a Ptk.326.§ (1). bek, továbbá a Ptk. 327.§(1) bekezdésében és (2) bekezdésében foglaltakat, nevezetesen az elévülés megszakadását.

Az elévülés megszakadása egy olyan esemény, amelynek következtében az elévülés újból kezdődik.” A Ptk. 327.§-a szerint: „a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása- ideértve

az egyezséget is-, végül a tartozásnak s kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. Az elévülés megszakítása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

A követelés bírósági úton történő érvényesítésének minősül a keresetlevél beadása, a kereset jegyzőkönyvbe mondása, sőt a perbehívás is. (Polgári Jogi Fogalomtár 2000 december 31. Lektor: dr. Kisfaludi András, hvg orag, 73. old.) „

A Fővárosi Bíróság előtt 14. K.32.914/2005 számú perben a felperes által 2007.04.20-án, majd ezt követően 2008.01.12-én. előterjesztett határozott tárgyi kereseti kérelem 2008.01.12-én megszakította az elévülést- „abban a perben elbírálatlan maradt.” Az elévülési újból kezdődött a 14.K.32.914/2005 számú per jogerős befejezését követően (2011.10.05), tehát 2011. október 06-án. A fentiekből következik, hogy az I.r. Felperes tárgyi kereseti kérelme nem évült el. Az alperesek által előterjesztett elévülési kifogásnak tehát jogellenesen adott helyt az I.-II fokú bíróság, és jogellenesen hagyta jóvá azt a Kúria is.

Ahelyett, hogy megállapította volna a Kúria és az I. és II. fokon eljáró bíróság az elévülés pontos idejét, a megszakadást eredményező cselekmény megnevezését is tartalmazó indokolással- az indítványozó- I.r felperes keresetét jogellenesen elutasította.

A Kúria tárgyi döntésével megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket. Sérült az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28. cikkében foglaltak is.

Az indítványozók kérelmük jogalapját is meghatározták, nevezetesen: „a követelés jogalapja I. r. alperessel kapcsolatosan az a körülmény, hogy a kisajátítás (út céljára történő lejegyzés) alapján, I. r. alperes az erre vonatkozó határozattal szerezte meg a tárgyi tulajdont. I. r. alperes tulajdonszerzésének időpontja – ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől függetlenül – 1995. február 20. napja. Ettől kezdődően I. r. alperesnek, mint tulajdonosnak kellett volna gondoskodni a tulajdonát képező ingatlan fenntartásáról, ide értve annak őrzését, gyomtalanítását, rendszeres kaszálását, tisztítását, a fenntartással összefüggő költségek viselését. Előadjuk, hogy mivel a tulajdonos önkormányzat nem gondoskodott az illegális szemétkerakások megelőzéséről, még őrizni is kellett a tárgyi területet az illegális szemétkerakások ellen is. A felperesek, hogy a hatósági büntetést elkerüljék továbbá, hogy maguk is méltó környezetbe tudhassák magukat, többször elszállították az illegálisan lerakott szemetet. A felperesi emberek a tárgyi területet évente háromszor-négyszer lekaszálták, parlagfű mentesítették, hó eltakarítást, csapadék-árok tisztítást és egyéb karbantartási munkákat végeztek, ami egyébként a tulajdonos önkormányzat kötelezettsége lett volna. Ennek megfelelően az előadott és igazolt felmerült többletköltségek indítványozónak-felperesnek az I.r. alperes magatartása miatt merültek fel, mert a tárgyi területet 2005.07- hó-ik (ingatlan-nyilvántartás szerint és magatartása szerint) gyakorlatilag nem vette át az alperes. A II.r. alperes ezt a tényt nyilatkozatával is igazolta.

A terület gondozása - őrzésével kapcsolatos igazolt költség összeget 2.631.041,-Ft-ban jelöltük meg, 1995 évtől -2004.-ig terjedő időszakra. Az indítványozó- felperesnek ennyi igazolt kiadása merült fel . Ezen összeg után kértük a törvényes késedelmi kamat megfizetésére kötelezni I.r. alperest. Ir. Alperes e kötelezettségének nem tett eleget, és ezzel indítványozónak-felpereseknek kárt okozott. **Ezért sérültek az indítványozó-felperes Alaptörvényben, tulajdonnal kapcsolatosan megfogalmazottak, nevezetesen az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikkének 2 ben. Foglaltakat. az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettek továbbá Alaptörvény Bíróság fejezetének 28 cikkében foglaltak.**

Felperesek –indítványozók által általános kár keretében előterjesztett és fenntartott II.r. Alperes jogellenes magatartása miatt felmerült 1.970.000,-Ft összegű költségek 1995.02.20-

tól 2005.01.01-ig tartották fenn, ami szakértői és ügyvédi díjként lett nevesítve és meghatározva.

Sérültek az indítványozó-felperes Alaptörvényben, tulajdonnal kapcsolatosan megfogalmazottak, nevezetesen az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket is továbbá Alaptörvény Bíróság fejezetének 28 cikkében foglaltak.

Tény, hogy az indítványozók- I.r. és II.r. Felperes által jogainak érvényesítése érdekében - önhibáján kívül kezdeményezett, több éven keresztül elhúzódó eljárások költségei is közvetlen ok- okozati összefüggésben vannak az alperesek jogellenes, felróható magatartásával, a 8-290/95 sz. jogerős határozat visszavonásával.

Utalunk továbbá a megosztással kapcsolatos alperesek jogellenes magatartásával összefüggő közigazgatási, bírósági eljárásokra, amelyeknek költségei a mai napig nem térültek meg az indítványozóknak-, felpereseknek.

Az alábbiakban bemutatjuk az alperesek magatartása miatt indult I. és II. fokú eljárásokat, földhivatali eljárásokat, továbbá ehhez kapcsolódó peres eljárásokat.

Az alábbi I.fokú és II. fokú közigazgatási eljárások/ határozatok:

VIII-338-4/2002	08-5762/4/2001
VIII-338-19/2002	08-9670/3/1999
VIII-410-9/2001	08-383/4/2005
8-290/4/95	08-4625/1995
8-290/95	
8-290/4/95	08-4625/2/1995
	08-12641/1997
VIII-410-9/2001	08-1194/6/2002
VIII-338-7/2002	08-1194/8/2002
VIII-338-17/2002	08-363/4/2005
VIII-338-25/2002	08-363/4/2005

10 db elsőfokú és 10 db 2. fokú határozat lett hozva a tárgyi ügyel kapcsolatosan.

Kapcsolódó Bírósági eljárások:

9.P.61.952/1995 számú eljárás a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt-közigazgatási határozat felülvizsgálata tárgyában.

10.K.33.766/2002 számú eljárás –a Fővárosi Bíróság előtt, kártalanítási határozat felülvizsgálata tárgyban.

Felhasznált ügyvédi munkaórák:

- első és másodfokú közigazgatási eljárás: 200 óra (40 beadvány szerkesztése)

Ha csak 2 beadványt számolunk eljárásonként az 40 db és átlagban 5 ügyvédi órát az 200 óra, Amit csupán 6.000,-Ft/óra csekély díjjal számoltunk ez, 1.200.000,- Ft, továbbá a 2 bírósági eljáráson 3 tárgyalással, 4 ügyvédi órának és 3 beadványt 5 ügyvédi órának számolva ez 147.000,- Ft.

Felhasznált mérnökórák:

- első és másodfokú közigazgatási eljárásban csekély 25.000,- Ft/mérnöknapal számolva, legalább 20 nappal számolva ez 500.000,- Ft

Kifizetett első és másodfokú közigazgatási eljárásban:

- magánszakértői munkadíjak: 123.000,- Ft

A terület fenntartásával kapcsolatos többletkiadások:

Takarítás, szemétszállítás, gyomtalanítás, kaszálás, őrzéssel: 2.631.041,- Ft.

Sérelmezzük továbbá, hogy habár kértünk jogvédelmet a T. Kúriától és T. Bíróságoktól, azt nem kaptuk meg és ezzel álláspontunk szerint sérült a Pp. 1§-ban megfogalmazott törvényi cél is.

Összegezve:

1)A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.547/2014 /3 sorszámú ítéletének 8. oldalán levezeti először a perbeli ingatlan általános kár keretében indítványozó –felperes által

előterjesztett gondozásra, őrzésre fordított, kisajátítási eljárással kapcsolatos költségek megtérítésével vonatkozó kérelmet elutasító véleményét. **A Kúria véleménye alaptörvény-ellenes.**

A Kúria állítása szerint „Az adott perben sincs korábban igényérvényesítés. Az elévülés megszakítását eredményező jogcselekményt nem bizonyították a felperesek”. Ez az állítása a Kúriának iratellenes, tényekkel, körülményekkel ellentétes, az ellenkezőjét a fentiekben már bemutattuk, okiratokkal alátámasztottuk.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy eme bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet küszöbölje ki, semmisítse meg a támadott Kúria döntését őrzés-gondozás - általános kár része vonatkozásában, hivatkozunk többek között az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettekre.

A Kúria álláspontja szerint „megállapítható, hogy a költségigénnyel kapcsolatos felszólítás vagy igényérvényesítés nincs a felperesek részéről-ezért ezt helyesen érdemben kellett elutasítani”

Ez az állítása a Kúriának iratellenes, tényekkel, körülményekkel ellentétes, az ellenkezőjét a fentiekben már bemutattuk, okiratokkal alátámasztottuk.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet küszöbölje ki, semmisítse meg a Kúria döntését a költségek-általános kár részére vonatkozásában, hivatkozunk többek között az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítettekre.

A bírósági döntés alkotmányossági szempontból felülvizsgálata során megállapítható, hogy az alaptörvény-ellenes azért is, mert figyelmen kívül hagyta, hogy sérültek az Alaptörvény XXIV cikk (1.2) foglaltak.

Tisztelettel kérjük az Alkotmánybíróságot eme alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, mert sérültek az Alaptörvény XIII.cikke (2) foglaltak összességében.

Alaptörvény ellenes továbbá a tárgyi ügyben a Kúria és Bíróságok eljárása is, nincs összhangban az Alaptörvény vonatkozó rendelkezésével, ezért a bíróságokra vonatkozó 28. cikkbe is ütközik, megsértve azt.

Ezen túl, az indítványozók összefoglalva az eljárásokat, szeretnék felhívni a T. Alkotmánybíróság figyelmét, a tárgyi kisajátítás-kártalanítás kirívóan jogellenességére, és ennek nyomán általuk elszenvedni kényszerültekre a „nyomorúságos” helyzetek sorozata miatt, amit a kisajátító, eljáró hatóságok és bíróság eljárása is indikált, nevezetesen:

Önmagában ellentmond, az eljárásokat, ha azok költségéről van szó külön-külön kezelni, noha egyetlen eljárásra, sem a közigazgatás szaka sem pedig a polgári szak igénybevitelére nem adtak okot indítványozók, azok egyetlen ügy folyamatos egymásból fakadó eljárásai. Kezdődött a II.r. alperes mulasztásával Az akkori közigazgatási eljárási szabályok nem tették lehetővé a közigazgatási út igénybevitelét mulasztás esetén, polgári bíróság bírálta el az egyébként közigazgatási kártalanításra vonatkozó kérelmet. Első fokú felperesi pernyertesség után másodfokú eljárás keretében a Legfelsőbb Bíróság új eljárásra kötelezte az első fokon eljáró bíróságot, de rámutatott arra, hogy közben a KET lehetőséget ad előbb közigazgatási úton kérni az ügy elrendezését. Ezt tettük, azonban a II. fokú hatóság törvényellenes határozatából egy per lett a másodfokú. hatóság és II. rendű felperes között, amelynek végén bebizonyosodott- indítványozó számára - abban a perben, mint beavatkozónak - hogy egyértelműen nem vitatható a jogalap és kártalanítás 1995. febr. 20 óta esedékes. Ezt követően elindult a II. fokú hatóságnál a kártalanítás, ami meglepően jogellenesen az érték 10-t sem állapította meg és azt sem fizették ki, - és folytatódott a közigazgatási perrel. Ebben a felperesek - indítványozók eredményesen érvényesítették magát az ingatlan értéket, de nem érvényesült a közművek és egyéb az egész bonyolult eljárás folyamatában kényszerűen

Mivel a perbeli kisajátítás számos, a perbeli ingatlanhoz kapcsoló közérdekű célra történt, az indítványozók - felperesek tisztában voltak alkotmányos/ alaptörvényben lefektetett jogokkal, miszerint, közérdekű célra azonnali, teljes és feltétlen kártalanítás ellenében szereshető meg kisajátítással az ingatlanuk.

Az Önkormányzat az RRt-hez hozzá jutott indítványozói-beruházás segítségével, de az indítványozók tulajdonuk kártalanítási összegéhez és a kisajátítással elszenvedett egyéb költségekhez, amelyek károkként jelentek meg- a mai napig is csak kis mértékben. Nem érvényesült az alaptörvény által biztosított ama jog, miszerint a kisajátításra vonatkozó szabályozás elsődleges célja, hogy megfelelő egyensúlyt biztosítson a tulajdonosnak a tulajdona védelméhez fűződő érdekek és a kisajátítást megalapozó közérdek érvényesülése között.

Részletezve: A felülvizsgálati kérelmünk 4. pontjában (9, 10. old) részletesen levezettük az Ipari park közműveinek létesítésével kapcsolatos történéseket, álláspontunkat a korabeli okmányok tükrében. (34 sz. mellékletként csatoljuk a hivatkozott felülvizsgálati kérelmet) Az ipari park Közműveinek létesítése I.r. felperes által, az ahhoz kapcsolódó tények és dokumentumai, amelyek a peres iratok között elfekszenek a következők:

Budapest XXII. ker. Önkormányzat I. r. alperes 1991. évi döntése nyomán a II. r. alperes a tárgyi területet is érintő részletes rendezési tervet készített 1991. - 1992. elején. A terv a felperesek ingatlanát kettészelő, közművekkel ellátott- kiépített, nagyteherbírású utat tervezett, mely összekötő út - az iparterületi körgyűrű megvalósítására is szolgált Érd város határa előtt.

A felperesek szembesültek az alperesi döntéssel, azzal a ténnyel, hogy a tulajdonukban levő ingatlan sorsa kénytelen más lenni, mint az eredeti elképzelések szerint. Nem hozzájárulást fizettek a közművek megépítéséhez, hanem a tulajdonosok a belső megállapodásukra figyelemmel, megelölegezték az út alatti közműberuházás teljes költségét is - a II. r. alperessel történt együttműködésben, az alábbiakban részletezzük:

„A megnyitott új út számozása a [REDACTED] utcából indul...” „a terület a határozat szerint 43-as övezet, a csatorna elkészülte után 42-övezet besorolású, ipari terület” - olvasható 1992.06.24 - II.r. alperes képviseletében [REDACTED] irodavezető által a Vízműveknek Írt levélben.

„Kérjük, hogy az ajánlatban szereplő acél anyagot 10 báros műanyag KPE csőre változtatni szíveskedjenek. Kérem, a fentiek alapján a csonkvázlatot a tervező részére kiadni szíveskedjenek” (II.r. Alperes képviseletében [REDACTED] 1992.06.23-i levele a Gázműveknek)

„Terület-felhasználási engedélyt megadom” - II.r. alperes képviseletében [REDACTED] főelőadó [REDACTED] közterületrol nyilatkozik az alperesi hivatal a közmű és más hatóságok számára.)

„Átadás - Átvételi Jegyzőkönyv” - Fővárosi Gázműveknek- II.r. alperes - I.r. felperes és Gázművek közötti közmű átadáskor. (1992.12.14.)

„Fővárosi Gázművek Vezetékiépítés - 1992.07.15.-

„Közép dunántúli Gázszolgáltató Vállalat- üzembhelyezési jegyzőkönyv- 1994.01.29-én - kivittelező [REDACTED]

A fenti iratok azt tanúsítják, hogy az iparterület kialakításának egyik feltételül szolgáló közművek kiépítése - az I.r. felperes beruházásában, előzetes költségviselésében kerültek megvalósításra az II.r. alperes elvárására és közreműködésében.

A felperesi cég [REDACTED] könyvelő 2011.07.07-én kelt nyilatkozata, „azaz hogy a középben feltárt korvezetekeknek tervezett út - a szövetkezet beruházásában készült” - rendelkezésre áll.

szerint 1995-öt árszinten a Víz-, gáz-, szennyvíz-, elektromos ellátás, csapadékvíz elvezetés vezetékai és műtárgyai 9.468.500,-Ft értékűek voltak. Ebben az árban még nem szerepel a 270 m hosszú 6 m széles útalap 25 t teherbírásra méretezve, útszegélyek és ebből a fele, cca 300 m aszfaltozott burkolattal ellátott”.

_____ kirendelt igazságügyi szakértő véleményét kiegészítve 2010. január 30.-en megállapítja 2. old. végétől a 2. bekezdésben írtak szerint: „Közművesítést és a megközelítő út létezését feltételeztem, mint olyan adottságot, ami a megosztás előtti ingatlanra is adottság volt. A megosztott területre a közműveket és az út építését a tulajdonosok saját beruházásban és saját költségükön végezték el. Az RRT előírása közepén a területet megnyitó új közterületben tervezte megépülni az ipari park közmű körvezetékét is. Emiatt a tulajdonosoknak nagyobb méretben kellett a közműépítést elvégezni.

Értéknövekedés a jobb megközelítésre és közművesítettségre vonatkozóan nem számítható

A terület a megosztás előtt is rendezett volt, övezeti besorolása érdemben nem változott.
Beépítési lehetősége némileg megváltozott az új RRT-csak környezetbarát ipar létesítését engedte meg. Értéknövekedés övezeti besorolás miatt nem számítható.”

A Bíróság által kirendelt _____ szakértő 2011.április 28-án kelt szakértői véleménye az alábbiakat állapítja meg és rögzíti:

Összefoglaló: „Összefoglalóként rögzítem, hogy a Budapest _____ hrsz.-ú közterülettel alakuláskor, azaz a lejegyzéskor a 8-291/96 határozat, amely 1995.02.10-án lett jogerős és 1995.03.02-án került a Fővárosi Kerületek Földhivatalába, 22.216.000,- Ft értéket, mint kártalanítási értéket képviselt. Ezt az értéket a megmaradó telekrészekre vonatkozóan semmilyen tényező pozitív hatásból adódó hatás nem csökkenti. A megmaradó részek a lejegyzéssel okozati összefüggésben értékesebbek nem lettek.

A lejegyzett ingatlan akkor 8054 m2 nagyságot képezett és részévé vált a vasút és a _____ területen igen erős változások történtek, kialakult az M6-os autópálya és az azt követő útrendszer korforgalmakkal, felüljárókkal, stb. Magára az ingatlan-együttesre vonatkozó korabeli szerződések és megállapodások biztosították azokat az összehasonlító forgalmi adatokat, amelyek kellő számban egyértelműen meghatározták az ingatlan összehasonlító forgalmi értékét. Budapest, 2011. április 21. dr. _____ okl. építészmérnök, igazságügyi szakértő.”

A Bíróság 2011. 06. 22-én meghallgatta _____ igazságügyi szakértőt. A 99. számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdése az alábbiakat rögzíti: „Bíró kérdésére a szakértő előadja: „Az útépités és közművesítés költségeit azt nem vette figyelembe a felperesek javára, mert bár az kétségtelenül megállapítható volt, hogy ezt a felperesek végezték el és ott egy szakértői anyag ennek a költségeire vonatkozóan, de a területnek az értéke az ettől teljesen független, tehát lényegében az általam javasolt kártalanítási összeg az útépités költségeit, meg a közművesítés költségeit nem foglalja magába. Közművesítésként vettem figyelembe a telket, de a tényleges költségeket, azt nem számoltam hozzá a telek értékéhez, mert ez még azon felül úgynevezett költségként, mint az útépités, mind pedig a közművesítés, amely úgy valósult meg, hogy azt _____ közművébe építették bele, tehát a felperesek lényegében megoldották a csatornázást e területen”

A bekötések kiépítése viszont belefoglaltatik a kártalanítási összegben, ezt mondta ki a Fővárosi Bíróság 14. K.32.914/2005 szám alatti perben meghozott 111 sorszámú ítélete is, miszerint „a közművek értékét, azaz, hogy rendelkeznek közművekké, be vannak vezetve az ingatlanba - az ingatlan forgalmi értékének megállapításánál figyelembe vette, a felperesek tehát ezen a jogcímen további kártalanítási igényt ebben a perben nem támaszthat. A szakértői véleményben szereplő ingatlanérték közművesített értéket vett figyelembe. A bíróság a felperesek közművek értékére vonatkozó kereseti kérelmét elutasította.”

A peres eljárás során az volt a vita tárgya, hogy a tárgyi ingatlan a megosztás előtt közműves volt –e vagy sem, továbbá az ezt követő közmű- bekötések külön mennyiben emelték az így kialakult ingatlanok értékét.

Tény, hogy a felperesek a kártalanítási kérelmükön túlmenően, az útépités és ipari park közművesítését szolgáló közművek megépítési költségét is kérték.

██████████ szakértői véleménye - amit nagy valószínűséggel csak az igazságügyi szakértők és a Fővárosi Bíróság olvastak el és merítettek belőle információkat, az alábbi feladatokról szól:
„Meghatározni –

1. a Budapest ██████████ tóban (██████████) épült köz-vízvezeték beruházási értékét állapítsa meg 1995 átlag árszinten,
- 2.- köz-gázvezeték beruházási értékét 1995-os átlag árszinten,
3. köz-csatornavezeték beruházási értékét 1995-as átlag árszinten,
4. elektromos ellátó rendszer értékét 1995-os átlag árszinten,
5. a kiépült csapadékvíz elvezetés értékét 1995-as átlag árszinten.”(F/27)

Összegezve nem a közműbekötésekről szól a szakvélemény!

Álláspontunk szerint, mivel a kereseti kérelem tekintetében, nevezetesen az útépités és a közművesítéssel kapcsolatosan a Fővárosi Bíróság 14. K.32.914/2005/111 számú ítéletében nem hozott döntést továbbá a felpereseknek a 4. P. 20.778/2012 számú perben közműbekötésekkel kapcsolatos kereseti kérelmet nem terjesztettek elő soha, a bíróság permegszüntető döntése teljes mértékben jogellenes, alaptörvény-ellenes.

Azaz, olyan kereseti kérelmet szüntet meg a T. Bíróság, amit a felperes nem terjesztett elő, amit előterjesztet, azt viszont nem bírálja el.

Részletezve:

A kártérítési perben a 4. P.20.778/2012 sz. ügyben az I. fokú bíróság 2012 év közepén tárgyalás tűzött ki és kereset pontosításra hívta fel az indítványozót- felperes. A felperesek fenntartották már 2003.07.21-én előterjesztett út-közművek Ipari park terület kiszolgáltatás biztosító beruházás-költség igényével kapcsolatos kereseti kérelmüket 9.470.000,-Ft összegben. Kérték igazságügyi közmű szakértő kirendelését összecszerúség pontos meghatározására. **Az I. fokú bíróság szakértőt nem rendelt ki.**

A Fővárosi Törvényszék 15 sorszámú ítéletével az indítványozó- I.r. felperes közműbekötés költsége miatt 9.470.000,-Ft tőke megfizetésére előterjesztett kereseti kérelme tekintetében a pert megszünteti. Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az indítványozók- felperesek a Fővárosi Törvényszék Bíróság 4. P.20.778/2012/15 sz. alaptörvény-ellenes Ítéletével szemben fellebbezéssel éltek. Az Ítélet döntése megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket, Szabadság és Felelősség XIII.cikk (2) továbbá az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28 cikkét.

A Fővárosi Ítéltábla 2014. május 29-én kelt 9. Pf.21.020/2013/4 számú Ítéletével az alábbiakat határozta:

„A Fővárosi Ítéltábla a 9.470.000.- forint közmű bekötési költség utáni kamatkövetelésre irányuló kereset tekintetében a pert megszünteti, és az elsőfokú bíróság ítéletének az erre vonatkozó elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezi. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per megszüntetésére is kiterjedően helyben hagyja. I. és II. r. felperest személyenként 25.000,- Ft +Áfa másodfokú perköltség viselésére kötelezi.” **A Fővárosi Ítéltábla Ítélete alaptörvény-ellenes volt. Az Ítélet döntése megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) rögzítetteket, Szabadság és Felelősség XIII.cikk (2) továbbá az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28 cikkét.**

A Kúria Ítélete 7 oldalán írta le véleményét a felperesi közmű és út beruházással kapcsolatosan, nevezetesen a Kúria megmagyarázza, hogy a közműbekötési költség és késedelmi kamat kereset tekintetében két döntést hozott a másodfokú ítélet.

A tény viszont az, hogy ilyen irányú kereseti kérelmet 1995.02.20-óta az indítványozó-felperes nem terjesztett elő, nevezetesen sem a közműbekötés sem annak kamatai tekintetében de, ez a tény nem érdekelte a Kúriát, noha a felperesi felülvizsgálati kérelem is részletesen hivatkozik rá az I. és II. fokú bíróság nem létező ilyen felperesi kereseti kérelemére.

Tény viszont, hogy a 2012. 05.29-én előterjesztett felperesi kereset pontosítás 4. sz. kereseti elem is közműberuházás, közművek értékének megtérítését kéri az alábbiak szerint”.

A Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban volt 14. K. 32. 914/2005. sz. perben az eljáró bíróság rendelkezett 23.261.882,- Ft kártalanítás megfizetéséről, figyelemmel az 1964. évi III. tv., illetve az 1976. évi 24. tvr. rendelkezéseire.

A bíróság a kártalanítás megállapítása során közművesített területek értékét vette figyelembe, azonban az ítélet 9. oldalán található 4. bekezdésben kifejtette az alábbiakat:

„Rámutat a bíróság arra is, hogy a szakértői véleményben szereplő összehasonlító adatok közművesített ingatlanok összehasonlító adatait tartalmazták, így a közművek értékét a bíróság az ingatlan forgalmi értékének megállapításánál figyelembe vette, a felperesek tehát ezen a jogcímen további kártalanítási igényt ebben a perben nem támaszthattak.”

Álláspontunk szerint a kártalanítás összege ugyan közművesített ingatlanok összehasonlító adatain alapult, azonban az út céljára lejegyzett földrészleten elhelyezett közművek nem az adott terület közművesítését, hanem további területek feltárását és közműellátását szolgálták, ezért azok kiépítése a helyi önkormányzat feladata lett volna.

Erre tekintettel kérjük I. r. alperes kötelezését a közművek értékének megtérítésére, melynek értékét 9.470.000,- Ft-ban jelöljük meg. Kérjük azonban igazságügyi szakértő kirendelését az elhelyezett közművek pontos újraelőállítási értékének meghatározása érdekében.

Az I. r. alperes, mint a földrészlet tulajdonosa köteles helytállni a földrészlettől el nem választható közművek értékéért, ugyanis I. r. alperes, mint a földrészlet tulajdonosa nem csupán a földrészletet, hanem az abban elhelyezett, helyi önkormányzati kötelező feladatellátást biztosító közműveket is megszerezte.

A közművesítés költségeinek megtérítésére vonatkozó igényünk jogalapja az 1976. évi 24. tvr. 16. §; és a 33/1976. (IX. 5.) MT rend. 25. §-az, mivel e rendelkezések alapján a kisajátítással kapcsolatos költségként meg kell téríteni, így különösen a fenti jogszabályokban ban felsorolt költségekhez hasonló, igazolt költségeket.

A kártalanítási igény a vagyoni hátrány keletkezésekor vált esedékessé, ezért annak megtérítését felperesek jelen esetben az önkormányzat 1995. február 20-i tulajdonszerzésével összefüggésben kérik megállapítani, a közművek ellenértékére vonatkozóan számított kamatok megfizetésére történő kötelezésével.

Felperesek jogállásával kapcsolatosan előadjuk, hogy a 4. sz. kereseti kérelemben érvényesített beruházást I. r. felperes végezte, annak teljes költségeit előlegezte, illetve a közműveket megépítést követően a vagyonezelőnek adta át”

Ezt követően a Kúria Ítéletének 7. old. 3. bekezdésében közműbekötés költségeire és kamataira, amit a kártalanítási perrel összevetve ítélandó meg szerinte a következőket írja: „Teljesen egyértelmű, hogy abban a perben I.r. felperes és I.r. alperes viszonylatában vizsgálendő a forgalmi értéken túl a közművesítés költségét összegszerűen megjelölve a kamatával együtt érvényesítették együtt a felperesek.”

kérelmet, ellenkérelmet vagy viszontkeresetet, nem dönthet. Tény, hogy a felperesek „közműbekötés költsége miatt 9.470.000,-Ft tőke megfizetése iránt” nem terjesztettek elő kereseti kérelmet.

A II. fokú bíróság Pp. 157.§a), 130.§(1) bek.d) pontjára történő hivatkozása jogellenes, miszerint „helyesen járt el az I. fokú bíróság, amikor a közműbekötés költsége iránti keresete tekintetében a pert megszüntette”.Tény viszont, hogy a felperesek út és közműberuházása tekintetében a Kúria sem döntött.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény- ellenességet küszöbölje ki, semmisítse meg a támadott Kúriarendelkezés alaptörvény- ellenességét a fentiekben hivatkozott 9.470.000.- Ft értékű indítványozói közmű és út beruházás vonatkozásában,

Megjegyezzük, hogy a Kúria Pfv. III.21.547/2014/3 sz. Ítéletével tetemes perköltséget és illetéket indikált az indítványozóknak, noha az indítványozók-felperesek a tulajdona védelméhez kapcsolódó érdekeit próbálná védeni, úgy, hogy saját kárára még 1992-ben elősegítette, hogy a közérdek érvényesülhessen.

Fontos hangsúlyozni azt is, hogy az alkotmányjogi panaszunkban foglaltak részben ez által válnak alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésekké, mert a mindennapokat átható és a társadalom széles körében ismert jelenségről van szó.

Fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelet Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszunkban foglaltaknak adjon helyt.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. Törvény 52.§ (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 51.§(1) bekezdésére hivatkozva kijelentjük, hogy jelen alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

Budapest,2015.07.23.

Tisztelettel:

